

Cemaatten Terör Örgütüne Gülen Hareketinin Anatomisi

Ömer Çaha

Prof. Dr. | Yıldız Teknik Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Özet

Türkiye’de insanların saf ve masum duyguları üzerinden ortaya çıkıp gelişen, zamanla yalan, iftira ve kumpas yoluyla devleti ele geçirmeye çalışan; bunu başaramayınca da kanlı bir darbe girişiminde bulunan küresel terörist bir organizasyonla karşı karşıya bulunmaktayız. Bu çalışma, modern dünyada emsaline pek rastlanmayan bir sosyal hareketin dinsel bir yapıdan terörist bir örgüte evrilişinin hikâyesini resmetmektedir. Çalışma, bu örgütün insan devşirme yöntemlerini ve örgüte kazandırılan insanların nasıl birer ölümcül robotik makineye dönüştürüldüklerini ele almaktadır. Fetullahçı terör örgütünün örgütsel yapısı, çalışma stratejisi ve yöntemi, yurt içi ve yurt dışındaki faaliyetlerin arka planı, insanlarla ilişki biçimi, maddi kaynak temin etme yolları ve bu kaynakların kullanılma biçimi çalışmada ayrıntılı biçimde gözler önüne serilmektedir.

Anahtar Kelimeler: FETÖ, 15 Temmuz Darbe Girişimi, Kapalı Gruplar, Ezoterizm

Anatomy of Gulen Movement From Community to Terror Organization

Abstract

We face a socio-political movement that came out over pure and innocent feelings of the people, but later have evolved into a global terrorist organization that attempted to overthrow the government in Turkey through various lies, slanders and manipulations. Once it could not be able to change the government on 17-25 December 2013 through that way it attempted to realize a bloody coup d’état on 15 July of 2016. This study portrays the evolution of a religious oriented social movement into a global terrorist organization that has never been seen in modern society so far. It analyzes how this organization recruits members and converts them into deadly robotic machines. The organizational structure of Gulenist terrorist organization, the methods and strategies that it uses, the background of its internal and external activities, the manner it develops relationships with others, the ways that it recruits economic resources and uses them are depicted in this study in a detailed manner.

Keywords: FETO, 15 July Coup Attempt, Closed Groups, Esoterism

Gülen hareketiyle ilk temasım 1999 yılında başladı. O güne kadar örgütlü dini topluluklardan ısrarla uzak durmama rağmen 28 Şubat'ın harlı hararetle günlerinin sonucunda kendimi Gülen örgütüne ait bir üniversitede buldum. Bir yandan bu kurumdaki görevim, bir yandan da değişik faaliyetler vesilesiyle örgütün önemli simalarını tanıdım; çalışma stratejisini, taktiklerini, değerlerini ve normlarını gözleme imkanı buldum. "Dışarıdan" bir akademisyen olarak örgütle ilişkimi profesyonel düzeyde tutmaya, örgütün mahremiyet alanına girmemeye özel olarak özen göstermeye çalıştım. Zaten örgüt de dışarıdan olan birini mahrem alanına kolay kolay yaklaştırmaz. Benim örgüte ilişkin bilgilerim, örgüt mensupları arasında dolaşan ve zaman zaman kulağıma çarpan fısıltılar, yaşadığım olaylar, ilişkiler ve gözlemlerimle sınırlıdır.

Genel olarak sivil toplum, özel olarak da sosyal hareketler, din-devlet ilişkisi ve dini hareketleri çalışan bir akademisyen, yakınında bulunduğu dini kimlikli bir oluşumla ister istemez ilgilenir, onu tanımaya ve anlamaya çalışır. Ben de doğal olarak ilişkimin olduğu süre içinde bu hareketi anlamaya çalıştım, zaman zaman yazdıklarım içinde bu harekete ilişkin gözlemlerimi ve tespitlerimi paylaştım.

Gülen örgütüne mensup bir meslektaşımın birlikte hareketle ilgili yazdığımız İngilizce bir makale 2000 yılında yayınlanmıştı. Bu makalede üç nokta üzerinde durmuştuk: Örgütün faaliyet alanları, örgütlenme biçimi ve İslami karakteri. Meslektaşım yayın aşamasında makalenin başlığını şahsımdan habersiz "Gülen'in liberal Türk Müslümanlığı Hareketi" şeklinde değiştirdi. Dolayısıyla makale, hareketin liberal bir karakterde olduğu iddiasını ön plana çıkarmış oldu. Bu makaleden dolayı üç cepheden yoğun eleştiriler aldım.

Öncelikle bazı liberal arkadaşlarım, hareketi liberal bir karakterde gördüğüm için eleştirdiler. İkincisi, Gülen örgütü, içyapısını deşifre ettiğimiz gerekçesiyle bu çalışmaya karşı öfke duydu. Hareketin örgütsel yapısını, "abiler hiyerarşisine dayalı katı ve kapalı devre işleyen demokratik olmayan" bir yapıda gördüğümüz için bunu örgütün içyapısını deşifre olarak algıladılar. Dışarıdan biri olduğum için bu tür bir deşifrenin benden beklenebileceği, ancak içeriden olduğum için meslektaşımın beklenemeyeceği için ona karşı bir nevi hayal kırıklığı yaşadılar. Üçüncü olarak da, o günlerde örgüte karşı hassas duruşu olan ulusalcılar tarafından "Gülen hareketinin dışarıda tanıtımına hizmet ettiğimiz" gerekçesiyle eleştiri okuna tabi tutulduk. Haftalık bir gazete o tarihlerde bu çalışmayı manşetine taşıyarak bizi hedef göstermişti.

O makaleyi yazdıktan sonra Gülen hareketiyle ilgili görüşlerimin değişmesine yol açan, hatta bazı yönleriyle şahsımı şok eden olaylara tanık olmaya

başladım. Bunlardan biri, bir öğrencinin, kendi deneyimi üzerinden şahsımla paylaştığı, örgütün insan tipiyle ilgili analizi oldu. İlk, orta ve lise eğitimini örgütün okullarında alan, dersanelerinde yetişen, bir süre öncesine kadar yurtlarında ve evlerinde yaşayan bir öğrenci okulda çalıştığım ilk dönemin sonuna doğru odama gelerek özetle şunları anlattı:

“Bir süre öncesine kadar tüm yaşantım örgüt içinde geçti. Altı ay önce değişik şeyler okumaya, düşünmeye ve sorgulamaya başlayınca örgüt beni dışladı ve evlerinden attı. Bu benim hayatımın dönüm noktası oldu. Örgüt evlerinden ayrıldıktan sonra ilk kez insanlaşmaya başladığımı hissettim. İnsan olmanın zevkini, güzelliğini yeni yeni yaşıyorum. Çünkü o güne kadar çifte kişilikli bir yapıdaydım. Davranışlarım tümüyle yapmacık ve sahteceydi. Biriyle ilişki kurduğumda ona karşı ikiye bölünmüştüm. Karşımdaki insan olduğu gibi davranmasına rağmen ben ona karşı içimde farklı hesaplar yapıyordum. Dışarıdan yüzüne gülerken, içimden onu örgüte nasıl kazandırabileceğimin, örgüt adına ondan nasıl yararlanabileceğimin ve ondan neleri koparabileceğimin hesaplarını yapıyordum. Örgütten ayrıldıktan sonra insanlarla içimden geldiği gibi ilişki kurmaya, iç dünyamda ne isem dışarıya karşı da öyle davranmaya başladım. Bunu yaptıktan sonra ilk defa dürüst ve ahlaklı bir insan olduğumu fark ettim. İlk defa bir robot olmaktan kurtulduğumu; duyguları, düşünceleri, aklı, vicdanı ve ahlaki değerleri olan bir varlığa dönüştüğümü hissediyorum.”

Öğrenci, Gülen örgütüne girenlerin ailelerinden ruhen koparıldığını, onlara karşı mekanik ve yüzeysel bir ilişki içine girdiğini, anne ve babalarına karşı herhangi bir sevgi beslemez noktaya geldiğini yine kendi yaşam hikâyesinden hareketle şu ifadelerle anlattı:

“Anneme, babama ve kız kardeşime karşı hiçbir şey hissetmezdim. Yaşamımda onların varlıklarıyla yoklukları arasında bir fark yoktu. Çünkü hayatımdaki en önemli şey davamdı. Varlık nedemim hizmet ettiğim dava olduğu için önceliklerim de ona göre belirlenirdi. Ailem, önceliklerim arasında yer almazdı. Onları bayramdan bayrama öylesine arayıp sorardım. Babam öldüğünde konuk komşu ayıplamasın diye cenazesine gittim, iki üç gün kaldıktan sonra da çekip geldim. Babamın ölümü bana hiçbir şey hissettirmedi. Örgütten ayrıldıktan beri ilk defa anneme ve kız kardeşime karşı yakınlık hissediyorum. Anne sevgisinin ne eşsiz bir duygu olduğunu, bir kardeşe sahip olmanın ve onunla arkadaşlık kurmanın ne kadar güzel bir şey olduğunu örgütten ayrıldıktan sonra hissetmeye başladım. Şimdi annemle ve kardeşimle neredeyse her gün telefonda görüşüyorum; her görüşme bana müthiş bir haz veriyor!”

Öğrenci, Gülen örgütünün insanı kendi seçiminden mahrum bıraktığını, bunun da insanı duygusuz, düşüncesiz bir hale getirdiğini yine kendi deneyiminden hareketle kısaca şu şekilde dile getirdi:

“Gelecek kaygısı ve endişesi nedir bilmezdim. Zira mesleğimin, eşimin, kısaca geleceğimin örgüt tarafından belirleneceğini, abilerin bunu benim için düşündüğünü bildiğim için bunlara hiç kafa yormazdım. Bugün tüm seçimlerimi kendim yapıyorum. Hangi mesleği seçeceğim konusunda kendim kafa yoruyorum. Nasıl bir kadınla evleneceğim üzerinde kendim düşünmeye başladım. Bunlar bana müthiş bir heyecan ve zevk veriyor.”

Çok zeki olan öğrencim aşağı yukarı üç saat süren sohbetimizde bu minval üzere kendi hikâyesinden ve deneyiminden hareketle örgüte mensup insan tipi üzerine ayrıntılı biçimde analizler yaptı. Bu analizlerin bir kısmı benim

için yeni değildi. O güne kadar başta Gülen örgütü olmak üzere, değişik dini cemaatlerin insan tipi üzerinde gözlemlerim olmuştu. Ancak Gülen örgütünün insan tipi analizini bu yapının cenderesinden geçen birinin yaşam hikayesi üzerinden dinlemek ve okumak benim için çok çarpıcı olmuştu. Daha sonraki yıllarda Gülen örgütüne mensup insanlarla ilgili tespitlerim öğrencinin anlattıklarıyla birebir aynı olacaktı.

Örgütün karakteriyle ilgili şahsımı esas şok eden olayla on ay sonra karşılaştım. O olay kısaca şuydu: Özel üniversitelerde Haziran ayı geldiğinde çalışan personelin sözleşmesi yenilenir; sözleşmesi yenilenmeyenlere sarı zarflar gönderilerek görevlerine son verildiği bildirilir. 2000 yılının Haziran ayında büyük çoğunluğu araştırma görevlisi olan yaklaşık yüz kişiye sarı zarflar gidince kurumdaki “paralel yapının” varlığı ve çalışan personelle ilgili yaptığı bir çalışma ortaya çıktı. O çalışmada üniversitedeki tüm hocalar, eşleri ve çocuklarıyla birlikte fişlenmişti. Hocanın, çocuğunu hangi okula gönderdiği, örgütle ilişkisi, sohbetlere katılıp katılmadığı, eşinin kimlerle görüştüğü, eşinin ve kızının nasıl giyindiği gibi bilgiler ayrıntılı biçimde işlenmiş, bu bilgilere göre hocanın görevinin uzatılması veya sözleşmesinin bitirilmesi tavsiye ediliyordu. Şahsım ve eşim de fişlenenler arasındaydı. Görevine son verilmesi istenenlerden biri de Araştırma Görevlisi olarak çalışan eşimdi.

Fişlemede yer alan bilgilerin bir kısmı mahrem bilgilerdi. Fişlemenin içeriği, evinize gelip giden, sizinle oturup sohbet eden, yiyip içen, yolculuk yapan insanların sizinle ilgili bilgileri bir merkeze aktardığını açıkça ortaya koyuyordu. Bu olay şahsım için tam anlamıyla şok edici bir şeydi. O olaydan sonra Gülen örgütüne mensup insanların şahsıma karşı tutumuna hiçbir zaman itibar etmedim, güvenmedim ve değer vermedim. Tamamen yapmacık ve bir amaca matuf olduğunu düşünerek benim için gülen yüzlerin, sıcak sözlerin, yapmacık ilgilerin hiçbir kıymeti harbiyesi olmadı; onları daima bir köpük tabakası gibi hissettim ve asla bu tabakaya sırtımı yaslamadım. O fişlemede şahsım, “değişik kesimlerle ilişkisi olan, söyledikleri dikkate alınan, ilkeli, uyumlu, ‘yararlanılması gereken’ muhafazakâr-liberal” bir aydın olarak tanımlanıyordu ve örgütün şahsımla ilişkisini bunları dikkate alarak kurması tavsiye ediliyordu.

Gülen hareketini tanıdıkça bu hareketin içinde “saf”, “sinsi” ve “sapkın” olarak nitelendirilebilecek üç grup insanın yer aldığını anladım. Hareketin, bir yanıyla omurgasız, ilkesiz, kaypak, sinsi bir yapıda; bir yanıyla da totaliter ve sapkın bir karakterde olduğuna hükmettim. Bu özelliklerine rağmen Gülen hareketini, 17-25 Aralık sürecine kadar askeri ve bürokratik vesayet sisteminin baskın olduğu Türkiye için sivil topluma, çoğulcu yapıya, demokratik

denge mekanizmasına katkı sağlayan bir sivil toplum unsuru olarak gördüm. Türkiye’de toplumsal ve siyasal yaşam alanının tümünü kuşatan otoriter Kemalist yapıya karşı mücadelede bu yapının işlevsel olacağını düşündüm. Özellikle yurt dışındaki eğitim faaliyetleriyle Türkiye’nin küresel bir güce kavuşmasına hizmet edeceğine inandım.

Ne var ki, 17-25 Aralık operasyonu ile başlayan süreç, bu hareketin sivil bir karakterden çok, politik bir karakter taşıdığını, ülkenin kaderini büsbütün kendi tekeline almayı öngördüğünü, daha da önemlisi yabancı servislerin ve ülkelerin güdümüne girdiğini açıkça ortaya koydu. Bu süreç, örgütün aynı zamanda ihanetini, kalleşliğini, insanların mahremine kadar giren gayri ahlaki, kirli yüzünü de deşifre etti. O tarihten sonra harekete, “silahlı terörist” karakterde bir hareket olarak baktım ve bir gün ülkenin başını belaya sokacağı endişesini taşımaya başladım. 17-25 Aralık sürecinden sonra değişik yerlerde yaptığım konuşmalarda, verdiğim demeçlerde, mülakatlarda bu hareketin “silahlı” bir güç olduğuna, gerektiğinde bu gücü kullanmaktan çekinmeyeceğine dikkat çektim. Örgütün silahlı bir güce sahip olduğu kanaatine polis teşkilatı içindeki örgütlenmesini dikkate alarak varmaktaydım. Askeriye’ye yönelik çok özel çalışmalar içinde olduğunu bilmeme rağmen orduya bu denli nüfuz ettiğini ve kontrol etme noktasına geldiğini ne yazık ki ancak 15 Temmuz akşamında anlayabildim.

15 Temmuz kalkışması bariz biçimde ortaya koydu ki, bu yapı içinde yer alan robotik insanlar yukarıdan kumanda edildiğinde acımasız birer ölüm makinesine dönüşebilmektedirler. Bununla birlikte ülkenin hayrına çalışan bir hareket olmaktan çok, dış güçlerin Türkiye üzerindeki emellerine hizmet etmekte ve hepimizin mukadderatına olumsuz yönde etki edecek noktaya gelmiş bulunmaktadır. Terörist bir yapı olmanın çok ötesinde tehlike arz eden bu örgütle topyekûn biçimde mücadele edilmesi gerektiğine inanıyorum. Herkes kendi zaviyesinden, kendi cephesinden bu hareketle mücadele ederek ülkeyi bu hareketin tehlikesinden kurtarmalıdır! Bu örgütün Türkiye sathındaki varlığı, bundan sonraki süreçte ayaklarımızın altındaki toprakların her an kayıp gitmesiyle aynı anlama sahiptir. Bir gün Suriye’ye dönüşecek olursak kaçıp sığınacağımız bir Türkiye, gölgesine sığınacağımız bir ülke olmayacaktır. Türkiye’ye karşı kullanılacak bir maşa olması bakımından örgüt mensuplarını koruyan kollayan, dolayısıyla onlar için sığınak oluşturacak ülkeler olacaktır. Ama ortalama bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının ne yazık ki böyle bir imkanı olmayacaktır!..

Örgütün Adam Tavlama Stratejisi ve Mankurtlaştırma Süreci

Gülen örgütünün insan tavlama stratejisi, adamına, yerine ve zamanına göre farklılık arz etmekle birlikte esas itibarıyla aşağı yukarı aynıdır: Sıcak yüz, aşırı ilgi, sevecenlik, gereğinden fazla değer verme, motive edici, sahipleniçi, koruyucu, kollayıcı tutum. Dershaneler ve okullar daha küçük veya genç yaşlarda öğrenci tavlama alanlarını oluşturmaktadır. Hareket için üç tür öğrenci vardır: Zengin aile çocukları, zeki öğrenciler ve yoksul aile çocukları. İlk iki kategorideki öğrenciler örgütün öncelikli hedef kitlesini oluşturur. Örgüt, zengin aile çocukları üzerinden ailelerine ulaşmaya çalışırken, zeki çocukları uygun gördüğü meslekler için yetiştirmeye çalışır. Yoksul aile çocuklarını ise bir çeşit “maskeleye” aracı olarak kullanarak onlar üzerinden devasa miktarlarda burs ve himmet parası toplamaktadır.

Örgütün önemseydiği meslek 1980’li yılların sonuna kadar öğretmenlikti. Said Nursi’nin gösterdiği hedef doğrultusunda örgüt, öğretmenlik üzerinden okullarda hakim olan materyalist bilgiyi değiştirmeyi, böylece öğrencileri, “küfür” olarak kabul ettikleri bir sarmaldan kurtarmayı hedefliyordu. Ancak Gülen hareketi politikleştikçe, iktidara ortak olmaya, hatta iktidarın kendisi olmaya yöneldikçe öğretmenlik ikinci plana atıldı; onun yerine siyasi açıdan stratejik meslekler ön plana çıktı. Örgüt, 1980’li yılların sonuna kadar biyoloji, matematik, kimya gibi fen alanlarına ağırlık verirken, bu tarihten sonra sosyal bilimlere ağırlık vermeye başladı. Ele geçirmeyi bir hedef haline getirdiği dört kuruluş askeriye, mülkiye, emniyet ve yargı oldu. Gülen örgütü, 1990’lı yılların ortalarından itibaren dershanelerindeki ve okullarındaki öğrencileri bir seferberlik duygusuyla bu kuruluşlarla ilgili mesleklere yönlendirdi

Gülen örgütü, iş adamlarını, bürokratları, siyasetçileri, kısaca toplumsal statüsü ve önemi olan insanları da benzer yöntemlerle tavlama başarıyor. Yaptığı faaliyetleri abartılı ve mistik bir hava içinde takdim ederek ilgi odağı haline gelirken, kendisi de onlara aşırı derece değer vererek, sevgi ve saygı göstererek, sıcak yüz ve ilgi göstererek, değişik ülkelere seyahate veya Fetullah Gülen’in ziyaretine götürerek, hediyelere boğarak onları kendi sarmalına alır. Hareketin, yoksul, düşük statülü insanlarla işi olmaz; bu tür insanların yanından bile geçmez. Hareket, kendi sarmalına aldığı insanları sohbet halkalarına dahil ederek örgütle bağlarını pekiştirmeye çalışır. Sohbet halkaları tam anlamıyla Hindistan’daki kast sistemine benzer biçimde hiyerarşik bir yapıdadır. Üst düzey zenginlerin ve yöneticilerin sohbet halkaları alt ve orta düzeydekilerden farklıdır. Yüksek düzeyde eğitimi olan biri düşük düzeyde eğitimi olanlarla aynı sohbet halkasında yer alamaz.

Gülen örgütü, insanları beş kategoriye ayırır ve bunların her birini 1 ile 5 arasında bir sayı ile ifade eder. Sayı değeri 1 olanlar hareketin gözünde İslam dairesinin dışında ve örgüte karşı negatif tutumu olan insanlardır. Sayı değeri 2 olanlar, İslam'ın dışında olup örgüte sempatiyle yaklaşan, örgütün faaliyetlerine dahil edilebilecek, amaçları doğrultusunda kullanılabilir insanlar ifade eder. Sayı değeri 3 olanlar, kendilerinin dışındaki İslami kesimleri oluşturmaktadır. Sayı değeri 4 olanlar örgüte gönül veren, örgüt için çalışan şakirtlerdir. Sayı değeri 5 olanlar ise örgütün ve Gülen'in manevi şahsında kendi benliklerini kaybeden, kendilerini maddi ve manevi olarak örgüte adanmış kimselere işaret eder. Bu statüye kavuşan insanlar Gülen tarafından özel iltifatlara ve hediyelere maruz kalır. Harekete sadakati ve bağlılığıyla belli bir dereceye gelmiş olan "özel" insanlara Gülen, giydiği iç çamaşırlarını göndererek onlara "Hoca Efendi'nin iç libasına mazhar olma" şerefini bahşeder.

Gülen örgütü, kendi sarmalına aldığı insanları değişik yollarla endokrine etmeye başlar. Endokrinasyonun iki ayağı vardır: Birinci ayağında kişinin kişisel özellikleri, merak ve tecessüs güdüsü yok edilir. Bu da belli başlı yollardan geçer: Sohbetler, bir abinin rehberliği altında gerçekleşen beyin yıkama faaliyetleri, Gülen'in kasetlerinin dinlenmesi ve kitaplarının okunması. Kişiyi teslim almanın en önemli hamlesi, insanın benliğine ve kişiliğine yapılan saldırıyla atılır. İnsanın kişisel seçimleri, tercihleri, zevkleri, muhakemesi, akıl yürütmesi, düşünmesi "ben" (*ene*) değeri üzerinden şeytanlaştırılarak yok edilir. Bunların her biri, insandaki bencillığe işaret eder. Düşünmek, muhakeme etmek, sorgulamak, kendi seçiminin peşinde olmak bencil ve şeytani şeyler olarak telkin edilir. Asl'olan şey şakirdin kendi beninden ve bencil duygularından tümüyle sıyrılarak kendisini ölü yıkayıcının elindeki ölü gibi örgüte teslim etmek ve ona adamaktır. Kişi 5 numaralı mertebeye yolculuğunda ilerledikçe kendi beninden sıyrılır; onun beninin yerini Gülen'in "kabarık" benisiyle, örgütün "kaypak" benisi alır. Bu yapıdaki insanlarda böylece "ikinci doğa" dediğimiz yeni bir doğa gelişir. İkiyüzlülük, kaypaklık, ilkesizlik, omurgasızlık bu doğanın en önemli özellikleridir. Örgütün doğasına bürünen bir kişiye asla güvenilmez; insanı her an yarı yolda bırakabilir veya satabilir!

Bilindiği gibi, insani duygular insanın öz benliğiyle, kişilik yapısıyla bağlantılıdır. Adalet ve hakkaniyet duygusu; acıma, şefkat, merhamet, empati, saygı ve sevgi gibi değerler insan kişiliğinin ayrılmazlarıdır. İnsandaki ben duygusunun kaybolmasıyla birlikte insan kişiliğinden bu tür değerler de bir bünyeden alınan omurga gibi çekilip alınır. Dolayısıyla harekete tam olarak teslim olmuş bir insanda adalet ve hakkaniyet duygusu kalmadığı gibi; acıma, şefkat ve merhamet duygusu da kalmaz. Bu noktaya gelmiş insanların tek varlıkları, hatta varlık nedenleri örgütleri olup kendilerini bu yapıya ta-

mamen adamışlardır. Örgütün “aidiyeti” ve “yüce menfaati” dini veya beşeri her tür değer üzerinde. Onların mesleğini de, eşini de, işini de, nerede çalışacağını da tayin edecek olan kendisi değil; örgütün, abilerde somutlaşmış olan iradesidir.

Endoktrinasyonun ikinci ayağında, dini değerler üzerinden motivasyon yer alır. Kişi, yaptığı faaliyetlere ve örgüt tarafından önüne konan ideallere kavuşma konusunda aşırı biçimde motive edilir. Örgütün kendisine sunduğu meslek veya konum onun için ulaşılması gereken bir ideal haline getirilir. Bu ideale ulaşmak için gerçekleştirdiği her faaliyet büyük bir kutsiyet taşır; hiçbir ahlaki ilkeyle sınırlı kalmamak şartıyla tüm yollar meşru hale gelir. Örgüt, İslam tarihinden fedakârlığıyla nam salmış simalar üzerinden kişileri dolduruşa getirerek, bu simaların tarihte bıraktığı boşluğu dolduran insanlar olduğu inancını şakirtlerde yerleştirir. Özellikle sahabeden aktarılan abartılı hikâyelerle şakirtlerin, sahabenin tarihte oynadığı rolü oynadığına ilişkin bir bilinçaltına kavuşması sağlanır.

Bu, tam anlamıyla bir mankurtlaşma sürecidir. Mankurt, Cengiz Aymatov’un *Gün Olur Asra Bedel* adlı romanında eski bir Türk efsanesine dayanarak anlattığı bir insan karakteridir. Bir kabile tarafından kaçırılıp, değişik yöntemler uygulanarak beyni yıkanan ve kendisini her şeyiyle efendisine adayan, onun kulu ve kölesi olan bir delikanlının hikâyesini anlatmak üzere kullanır Aymatov bu karakteri. Bu delikanlı, kendisine ait olan her şeyi efendisinden bilmektedir ve onun için yaşamaktadır. Kendisini yıllarca büyük bir hasret içinde arayan annesi bir gün gelip oğlunu bulur, annelik hasretiyle çocuğuna doğru atılırken, mankurtlaşmış olan oğlu onu efendisinin develeri için tehlikeli biri olarak görür ve ateş edip annesini oracıkta öldürür.

Gülen örgütüne teslim olmuş bir insan tam anlamıyla bir mankurttur. Onun efendisi, abiler silsilesi içinde Fetullah Gülen’e kadar uzanan örgütüdür. Kendisini her şeyiyle adına “hizmet” denen örgüte adanması onun için en büyük erdem haline gelmiştir. Onun için yer, onun için içer; kısaca onun için yaşar.

Örgüt içinde mankurtlaşan bir insan kendisini üç yoldan örgüte adar. Öncelikle tüm gayretiyle, gecesi ve gündüzüyle örgüt için çalışır. Kendisine verilen görevleri itirazsız, şartsız ve kayıtsız olarak yerine getirir. İkinci olarak, örgüt için kaynak temin eder. Her örgüt mensubunun misyonundan biri de örgüte burs, himmet, zekât, sadaka, bağış vs. gibi gelirler temin etmektir. Örgüte teslim olmuş bir mankurt üçüncü olarak da bağlı olduğu ağabeylere her tür istihbarı bilgiyi taşıma görevine sahiptir. Gülen örgütünün aynı zamanda son derece sistemli ve disiplinli çalışan bir istihbarat örgütü olduğunu

unutmamak gerekir. Yapının, dünyanın en yaygın ve etkin sivil istihbarat ağına sahip olduğunu ileri sürmek abartılı olmayacaktır.

Örgütte Dış Dünya Korkusu ve Ötekiyle Mücadele

Gülen örgütünde üyelerin örgüte bağlılık geliştirmesinde korku ve nefret önemli bir yer tutar. Örgüt, 1990'lı yıllara kadar Batı'yı ve Türkiye'deki cari sistemi, Kemalist ve laik rejimi düşmanlaştırarak şakirtleri onunla dolaylı mücadele konusunda motive etmiştir. Bu mücadeleyi de sistemin "kalelerini zapt etmek" suretiyle yapacağı düşüncesini örgüt mensuplarının bilinçaltlarına yerleştirmiştir. Yine Batı'yı aşırı derecede bozulmuş, aile yapısı çökmüş, ahlaki değerleri dejenere olmuş, İslam gibi bir kurtuluş reçetesine muhtaç bir yapıda göstererek şakirtlerde, Batı ve insanlığın geriye kalanının kurtarıcısı olma düşüncesini geliştirmiştir.

1990'lı yılların ortalarından itibaren dinler arası diyalog faaliyetlerine girişmesiyle birlikte örgüt, Batı karşıtı öfke ve nefret dilini daha az kullanır olmaya başlamıştır. Said Nursi'nin, "bir kobrayla bile yaşamasını bileceksiniz!" söylemini bu tarihlerden sonra taktiksel bir düşünce haline getirdi ve bunu üyeleri arasında yaygın biçimde kullanır oldu.

Ancak bu söyleme rağmen örgüt, kendisinin dışındaki insanları, yaşayış biçimlerini ve bilgi kaynaklarını örgüt ve mensupları için daima tehdit olarak görmüş ve misyoner faaliyetlerin dışında şakirtlerin bu ağlarla ilişkisini kesme yoluna gitmiştir. Şakirdin, örgütün televizyon kanallarının dışındaki kanalları izlemesi veya kendi gazetelerinin dışındaki gazeteleri evlerine sokması yasaklanmıştır. Mesela Gülen'le yapılan bir mülakat 2005 yılında yirmi günü aşkın süre boyunca ulusal bir gazetede yayınlanmıştı. Örgüt, bunun karşılığında her gün belli sayıda gazete alacağı taahhüdünde bulunmuştu. Hangi şakirtlerin bu gazeteyi alacağı sistemli bir görev dağılımıyla belirlendi. Ancak gazeteyi alanlara, Gülen mülakatının olduğu sayfanın dışındaki sayfaları kesinlikle evlerine sokmamaları yönünde talimat verildi. Örgütün yazıp çizen akademisyenleri bile gazeteyi bayiden aldıktan sonra Gülen mülakatının olduğu sayfayı koparıp, geriye kalanları okumadan çöpe attılar. Örgüt, üyelerini başka bilgi kaynaklarına kapatarak onları daha kolay endoktrine ettiği gibi, aynı zamanda dış dünyayı kendi üyeleri için tehlikeli ve korkulacak bir dünya haline de getirmektedir.

Gülen örgütü, "kobrayla bir arada bulunma" veya "dinler arası diyalog" söylemine rağmen başka kimlikte olanların inancına, kimliğine, seçimine, tercihinine asla saygı duymaz! Bu söylemlerle kendisi dışındaki insanları bir

araç olarak kullanarak onlar üzerinden amaçlarını gerçekleştirmeye çalışır. Başkası kendileri için daima bir araçtır. Gülen örgütü, amaçlarına ulaşmak için her tür aracı kullanır; ihtiyacı bittiğinde de rahatlıkla alıp bir kenara atar. Kendi kurumlarında çalışan insanlara ihtiyacı bittiği anda tekme vurarak onları kapı dışarı etmekten geri durmaz.

Gülen örgütü, düşmanlarına karşı son derece acımasızdır. Düşmanlarıyla mücadelede her tür yöntemi meşru görür. Yalan, iftira, ayak oyunları, kumpas gibi yöntemlerin hiçbirini kullanmaktan geri durmaz! Örgüt bu tür yöntemleri öylesine sinsiyollardan kullanır ki, bu mücadelenin örgüt tarafından yapıldığı hissedilmez bile! Gerçekten örgütle mücadele bir insan için en zor şeylerden biridir. Zira karşınıza geçip sizinle açıktan açığa ve mertçe mücadele etmedikleri için, örgüt üyelerinin ne tür ayak oyunları çevirdiklerini ve başınıza hangi çorapları ördüklerini bilemezsiniz. Örgüt, birini itibarsızlaştırmak ve böylece saf dışı etmek istediğinde onun zaafalarını tespit eder ve buradan işe koyulur. Para zaafı varsa rüşvet kumpasını, kadın zaafı varsa bununla ilgili bir kumpas kurarak kişiyi suçüstü yakalatır. Bu süreçte kullanacağı aktörleri de, mekânları da, kaynakları da kendisi ayarlar. Medyaya yansıyan ve bugün birçoğumuzun bildiği olaylar bu kabilden kumpaslardır. Kamuoyuna yansımayan, dünya kadar farklı kumpaslar örgüt tarafından şimdiye kadar hayata geçirilmiştir. Şayet düşmanlarında kullanacak bir zaaf bulamazsa bu defa akla hayale sığmayan iftiralara başvurur. Örgüt üyeleri için düşmanlarını bertaraf etmenin en önemli yolu onları itibarsızlaştırmaktan geçer.

Gülen örgütüne mensup üyeler için yalan sıradan bir şeydir. Örgütün yararı için her tür yalana başvurmak meşrudur. Yalan, doğal olarak insan kişiliğinin her kılığa girişine yol açan bir durumdur. Yalancı kişilik, kaypak, güvenilmez, ikiyüzlü, sahtekâr bir karakterde olur. Düşmanla mücadele söz konusu olduğunda yalan ve hile, örgüt mensubunun tüm yaşamını kuşatabilir. Örgüt, Şeytana külahını ters giydirecek kadar ince ve sinsiyollarını her zaman hayata geçirebilir. Mesela, hedefine aldığı insanın bastığı zemini oyarken, bir yandan da yanında yer alarak sanki onu destekler gibi bir taktik güderek dikkatini başka yöne çevirmesini bilir. Bu bakımdan örgütle mücadele ancak son derece sofistike ve girift yöntemleri içerecek yollardan yapılabilir.

Dış düşmana karşı sergilenen ayak oyunları bazen örgüt içinde de sergilenir. Gülen örgütünde veya örgüte bağlı kurumlarda zaman zaman el altından süren acımasız bir iktidar mücadelesi yaşanır. İhtiraslı bazı kişiler veya gruplar, Gülen'e bağlı kurumlarda iktidara gelmek için yoğun bir mücadeleye girişirler. Ancak bu mücadele gözle görülür biçimde aşikâr yollardan yapılmaz.

İktidar mücadelesine girişenler bu işi örtük ve sinsî yollardan yaparlar. İktidar mücadelesini kazanmanın yolu doğal olarak Gülen'den geçtiği için herkes ona ulaşmaya ve Gülen'in etrafını sararak onu kendi zaviyesinden yönlendirmeye çalışır. Bu süreçte akla hayale gelmez ayak oyunları döner.

Gülen örgütü, yanlış yapan üyelerine “şefkat tokadı” denen bir ceza verir. Şefkat tokadı, kişiyi pasif görevlere almaktan, başka bir yere tayine kadar uzanır. Bazı durumlarda örgüt, üyelerine şefkat tokadı adı altında Amerika veya Avrupa'ya bir göreve göndermek şeklinde de ceza verilebilmektedir. Akademisyenler için öngörülen ceza (aslında bir çeşit ödül) genelde bu olur. Örgüt içinde cezalandırılan suçlar, genel olarak görevlerini ihmal etme, verilen emir ve buyrukları yerine getirmeme, örgütün parasal kaynaklarını istismar etme veya aşikâr hale gelen gayri ahlaki bir zafiyette bulunma gibi eylemlerdir. Gayri ahlaki davranışlar herkes tarafından bilinecek şekilde aşikâr hale gelmedikçe cezalandırılmayıp örgüt içinde örtbas edilir.

Gülen'e veya örgüte sadakatsizlik ve ihanet, af edilmeyen suçlar olup tecrit cezasıyla cezalandırılır. Tecrit edilen kişi tüm aile bireyleriyle birlikte örgütten dışlanır. Örgüt bu tür kişileri yalnızlaştırmakla yetinmez, aynı zamanda itibarsızlaştırır da. Değişik yalanlar uydurularak veya iftiralar atılarak kişi şeytanlaştırılır ve örgüt mensupları tarafından düşman olarak görülür. Bu, Gülen örgütüne mensup birine verilebilecek en ağır cezadır. Zira örgüt üyesi öteden beri dış dünyadan soyutlanmış bir sosyalleşme sürecinden geçmiştir. Örgütünden de koptuğu zaman sudan çıkmış balığa döner.

Örgütsel Yapının Temel Öğeleri

Gülen örgütünün evlerden ve yurtlardan başlayan merkezleri vardır. Gençlere ve öğrencilere yönelik faaliyetlerin merkez üsleri buralardır. Örgüt tarafından işletilen yurt ve evlerin yanı sıra örgüt mensuplarının evleri de örgütün hizmetine açıktır. Sohbetler, buluşmalar, toplantılar örgüt üyelerinin evlerinde yapılır. Lüks semtlerde yaşayan yüksek statülü örgüt üyelerinin evlerinde aynı zamanda askerler de toplantılarını yaparlar. Bu tür evlerin askerden sorumlu abilerde anahtarı bulunur, hafta sonlarında belli saatlerde aile evden ayrılarak bir yerlere gider, ailenin olmadığı saatlerde o eve tahsis edilen askerler abileriyle birlikte gizli biçimde tek tek eve gelir, orada toplantılarını yaparlar. Askerler için ayrıca kimsenin kuşkulamayacağı lüks semtlerde evler tutulur ve hafta sonlarında toplantılarını bu tür evlerde yapmaları sağlanır.

Gülen örgütünün evlerinde veya yurtlarında kalan öğrencilerin burslu okuduğu, ücret ödemediği gibi yaygın bir kanaat vardır. Bu kanaat doğru değildir. Evlerde veya yurtlarda kalan öğrenciler piyasa şartlarında, hatta bazı yerlerde piyasanın da üzerinde ücret ödeyerek kalırlar. Maddi durumu yerinde olmayan bazı öğrencilere indirim yapılır. Ya da örgüt, stratejik yerlere yerleştireceği bazı zeki öğrencileri ücretsiz olarak buralarda barındırır. Ancak gerek indirim yaptığı, gerekse ücretsiz barındırdığı öğrencileri belli hizmetlere koşturarak aslında bunun karşılığını bir şekilde onlardan almış olur.

Her evin bir abisi vardır. Bu abiler kendi mahallelerindeki evlerden sorumlu bir abiye bağlıdırlar. Mahalle abileri, ilçe abisine, o da ilin evlerden sorumlu abisine bağlıdır. Evlerde kalan öğrenciler veya başlarındaki abiler yılda bir rotasyona tabi tutularak başka evlere dağıtılırlar. Böylece öğrenciler arasında arkadaşlık, dostluk ilişkisinin gelişmesi engellenmiş olur. Gülen örgütünün, özenle önlemeye veya oluşmuşsa yok etmeye çalıştığı şeylerden biri "hafıza"dır. Gerek evlerde kalan öğrenciler, gerekse eğitim kurumlarında çalışan insanlar periyodik biçimde rotasyona tabi tutularak birbirleri hakkında bir hafıza geliştirmesi, dolayısıyla arkadaşlık ve dostluk ilişkisi kurması önlenmiş olur.

Klasik örgütlerde sıkı bir dayanışma ağı bulunur. Oysa Gülen örgütünde bu tür bir dayanışma ağı yoktur. Gülen örgütünde yatay ilişkilere izin verilmediği için herkes yalnızdır. Örgütün içindeki birisi ya abidir veya bir abiye bağlıdır. Abilik kurumu mikro ilişkilere kadar yayıldığı için herkes bir vesileyle birinin ya altında veya üstünde yer alır. Dolayısıyla ilişkiler sıkı bir hiyerarşiye ve dikey bir yapılanmaya dayalıdır. Bu da örgüt mensupları arasında arkadaşlık, dostluk ilişkisinin gelişmesini engelleyen bir mekanizmadır. Örgüt mensupları bu yoldan sıkı bir kontrole ve denetime tabi tutulurlar. Bir bakıma herkes herkesten sorumludur ve ona beçililik eder.

Örgüt mensuplarının örgüte sıkı sıkıya bağlı hale gelişini sağlayan şey bu örgütsel yapılanma biçimidir. Dış dünyadan yalıtılmış olan örgüt üyesi, içerden de kimseye güven duyamaz hale gelmiştir. Zira abiler kendilerine bağlı olanlarla ilgili bilgileri sorumlu oldukları merkezlere ileterek onları rapor ederler. Bu bakımdan herkes örgütün istediği biçimde davranarak mükemmel olmak zorundadır. Eksiklik bir zaafıdır; bir şakirt bu duruma düşmek için azami ölçüde dikkat etmek zorundadır.

Gülen örgütü, dersane, kolej, üniversite veya şirket gibi her kurumda benzer bir örgütlenmeye gitmiştir. Her kurumda mikro düzeydeki alt birimlere kadar yayılmış abiler ağı vardır; bu abiler, kurumun tepesinde yer alan

imama bağlıdırlar. Gülen örgütü, değişik mesleklerde de benzer bir örgütlenme yoluna gitmiştir. Her mesleğin il ve ilçeler düzeyinde bir imamı bulunur. Sözgelimi bir ilçede doktorlardan sorumlu bir imam vardır, bu imam ilçenin imamına bağlı olarak çalışır.

Gülen örgütü, abilerin yanı sıra, yaygın biçimde örgütlenmiş imamlar ağına da sahiptir. Her mesleğin veya kurumun en tepesinde bir imam bulunur. Abiler tepe noktadaki bu imama bağlıdırlar. Her mahallenin, ilçenin ve ilin birer imamı bulunur. İlçedeki veya ildeki tüm imamlar bölge imamına, onlar da ülke imamına bağladırırlar. Ülkelerin başındaki imamlar ülkenin bulunduğu kıtanın başındaki imama bağlıdır. Ülke ve kıta imamları doğrudan Fetullah Gülen'e bağlıdırlar. Gülen, aynı zamanda Türkiye'deki il imamlarıyla da doğrudan ilişki içinde olan kişidir. Kâinat imamı olarak kabul edilen Fetullah Gülen, imamların imamı, kendi ifadesiyle *kutbul aktabdır*, yani evrendeki tüm yıldızların, etrafında pervane olduğu kâinat güneşidir.

Örgütün hiyerarşik yapısı içinde yer alan insanlar en fazla bağlı oldukları abiyi bilirler; onun üzerindeki halkanın kimlerden oluştuğunu bilmezler. İmam ise sadece kendisine bağlı olan imamları veya abileri bilir. Onun dışındakileri bilmez. Örgütsel yapılanmayı en iyi tarif eden şey üzüm salkımıdır. Gülen hareketi, salkım tarzı bir örgütlenme modeline sahiptir. Üzümün her bir tanesi kendi içinde bir bütün olup, diğer tanelerden bağımsızdır. Tüm taneler küçük dallara, küçük dallar da ana dala bağlıdır. Gülen örgütünde ana dal Fetullah Gülen'den başkası değildir.

Gülen örgütü içinde katı bir cinsiyetçi yapı söz konusudur. Erkeklerde geçerli olan örgütlenme modeli kadınlarda da geçerlidir. Abilerin kadınlardaki karşılığı ablalardır. Bazı ablalar eş durumundan dolayı bu statüyü hak ederler. Abi veya imam olan birinin eşi yetkin biriye o da abla konumuna çıkar. Bazı ablalar da eşlerinin statüsünden bağımsız olarak kendi nüfuzlarına dayanarak ablalık konumuna gelirler. İl veya ilçelerin başında olduğu gibi her mesleğin başında da kadınlardan sorumlu bir imame, yani kadın imam bulunur. Kadın imamlar ilgili birimdeki erkek imama bağlı hareket ederler.

Örgüt içinde imam konumuna gelenlerin aile bireyleri de el üstünde tutularak büyük saygı görürler. Şayet abi veya imam örgüte karşı yanlış yaparsa hareketten tecrit (bir çeşit aforoz) edilir. Tecrit edildiğinde tüm aileye boykot uygulanır. Bu durum abilerde, imamlarda ve ailelerinde derin travmalara yol açabilmektedir. El üstünde tutulan, her sözü adeta birer dini buyruk gibi kabul edilen bir abi veya imam bir anda etrafı boşaltılarak derin bir yalnızlığa mahkum edilmiş olur. Tecrit edilmeleri durumunda örgütten aldıkları maaşları da doğal olarak kesilir. Dolayısıyla örgütten dışlanmaları durumunda

hem maddi, hem de manevi katlanılmaz sıkıntılarla karşı karşıya kalırlar. Bu durum abilerde ve imamlarda derin bir korkuya yol açtığı için kimse işgal ettiği pozisyonu kolay kolay kaybetmeyi göze alamamaktadır.

İmamları Gülen'e ve hareketine bağlı kalmak zorunda tutan mekanizmalardan biri de yemindir. Gülen, imamlık mertebesine gelenlerden "üç talak" üzerine yemin alır. Bu yemine göre imamın, Gülen'e ve hareketine ihanet etmesi durumunda nikâhı düşer, dolayısıyla eşi kendisine haram hale gelir. Bazı durumlarda imam veya sıradan bir şakirt örgüte karşı yanlış yaptığında örgütün müdahalesine gerek kalmaksızın eşi kendisinden ayrılır. Zira örgüt üyesinin eşi, öncelikli olarak örgütün emaneti olduğu için onun önceliğini kocasından çok örgütü oluşturur. Gülen hareketi içinde uygulanan katalog evliliklerinin böylesi bir işlevi vardır. Başka bir deyişle, bu tür evlilikler yoluyla eşler örgüt adına birbirlerini denetler hale gelmektedirler. Örgüt üyeleri, bu bakımdan örgütün onayı olmadan kolay kolay kendi başlarına istedikleri biriyle evlilik yapamazlar. Yapan olursa mutlaka örgüt tarafından mimlenmiş olur.

Gülen Örgütünün Dini Karakteri

Gülen örgütü, iktidar ve para peşinde koşan bir yapıda olmasına rağmen kökeni itibariyle dini bir harekettir. Tüm gücünü dini görüntüsünden ve dini değerlerden alır. Örgüt elemanlarının endokrine veya motive edilmesinde rol oynayan ana kaynak örgütün dini anlayışıdır.

Örgüt nasıl bir dini anlayışa sahiptir? Örgütün dini değerleri veya anlayışı hangi kaynağa dayanır? Gülen hareketi, başlangıçta İslam'ın pozitivist yorumunu geliştirerek çağın materyalist anlayışıyla mücadele etmeye çalışan Said'i Nursi'nin öğretilerine dayanmaktaydı. Fakat zamanla Fetullah Gülen, kendine özgü bir öğreti geliştirerek tümüyle bu geleneğe bağlı olmaktan çıkmıştır. Gülen örgütünün bugün için dini anlayışının temelinde Gülen'in yaptığı dini yorumlar ve vaazlar yer alır. Örgüt elemanları Gülen'in vaazlarını, yorumlarını ve sohbetlerini dinin ana kaynağı haline getirmiştir. Örgüt üyeleri, genel bir eğilim olarak Kur'an veya Hadis okumazlar; İslami anlayışlarını bu kaynaklara dayandırmazlar. Onların yerini Gülen'in kendi öğretisi almıştır. Örgüt üyelerinin gerçekleştirdiği sohbet halkalarında Said Nursi'nin eserleri de okunmakla birlikte esas olarak Gülen'in yazdıkları dikkate alınır. Dolayısıyla Gülen'in kendisi bu hareketin bir nevi ilahi ve peygamberi haline gelmişken, öğretisi de dini kaynağını oluşturmuştur. Gülen bağlıları, Gülen'i masum ve yanlıştan münezze bir imam olarak kabul ederler. Gülen'e ait olan her şey kutsal olarak kabul edilir. Kesilen saç ve tırnakları, giysileri, iç

çamaşırları kutsanır ve bunlara sahip olmanın bir ayrıcalık olduğuna inanılır. Bu, Kur'an'dan neşet eden İslami anlayışa göre bir çeşit putlaştırmadan ve sapkınlıktan başka bir şey değildir!

Gülen, kendi öğretisine mistik bir boyut katarak insanları büyülemeye çalışır. Tarihi olayları, figürleri, rüyaları, gerektiğinde bilimsel bulguları kullanarak bunlardan mistik bir öğreti çıkarır; bunları güçlü hitabetiyle, zaman zaman ağlayan hal ve davranışlarıyla bağlılarına aktarır. Gülen öğretisi, böylece akıldan çok insanların gönül ve duygu dünyasına hitap eden ezoterik bir karakter kazanmıştır. İnsanlar bir noktadan sonra mesajın içeriğinden çok onun sunuş biçiminin etkisinde kalır; onun akla uygun rasyonel değerlerinden çok mistik ve ezoterik boyutuna teslim olurlar.

Gülen, kendi hareketini son asra hitap eden bir “mehdiyet” hareketi, bu harekette yer alanları da “altın nesil” olarak kabul eder. Hareket, mehdiyet karakteri kazanınca, hareketin lideri de ister istemez Mehdi olarak kabul edilmektedir. Bu husus hem Gülen'in kendisine hem de harekete bir kutsallık katmaktadır. Gülen hareketine mensup insanlar, böylece hareketi ve mücadelesini kutsal bir dava, liderini de hata yapmaz, yanılmaz, masum bir varlık olarak kabul ederek kendilerini tümüyle bu yüce varlığa adar hale gelmektedirler. Gülen örgütüne mensup insanların, kendilerini her şeyiyle bu harekete teslim etmelerinin temelinde bu anlayış yatmaktadır. Gülençiler, kutsal özelliğinden dolayı davaları için yapılacak her şeyi meşru kabul ederler. Yapılacak eylemin tek ahlaki referansı vardır; o da hareketin menfaatidir. Bir şey harekete yarar sağlıyorsa ahlakidir, değilse ahlaki değildir. Gülen örgütüne üye insanların, çoğumuz için şok edici olan gayri ahlaki davranışlarının temelinde yer alan değer budur. Örgüt için yalan söylemek, onun için çalmak, onun için öldürmek, onun için istismar etmek kutsal bir davaya hizmet olduğu için meşrudur.

Gülen örgütü, mensuplarını H ile başlayan dört kavram ile motive eder. Bunlar “hizmet”, “himmet”, “hikmet” ve “hidayet” gibi birbirini tamamlayan dört halkadır. Bir şakirt, tüm varlığıyla örgüte hizmet etmelidir! Onun varlık nedeni hizmettir. Şakirdin her tür eylemi hizmet anlamına gelir. Gülen örgütü, bundan dolayı hareketin adını “Hizmet Hareketi” olarak değiştirmiştir. Şakirt, “neye hizmet” ettiğini veya hizmetinin nihai hedefinin ne olduğunu sorgulamaz ve bilmez. O sadece kendisine verilen emir ve buyrukları kutsal bir görev bilinciyle yerine getirmekten sorumludur; ötesine karışamaz!

Sorgulamayı engelleyen şey hikmettir. Hareket, tüm eylemlerine mistik ve ezoterik bir boyut kazandırdığı için onların arkasında bir hikmetin bulunduğunu, bu hikmetin de şakirtler tarafından anlaşılamayacağını empoze

eder. Örgüt mensubu daha başlangıçta bu yönde eğitilmiş ve endoktrine edilmiştir. Her şeyin arkasında bir hikmet olduğu varsayımından hareketle bir şeyi asla sorgulamayacak, başını kaldırıp yukarı bakmayacaktır. Bir asker gibi önüne bakıp, kendisine verilen görevleri hizmet aşkıyla yerine getirmekten başka bir şey düşünmeyecektir! Bu özelliğinden dolayı Gülen hareketi istismara oldukça açık bir yapıdadır. Uyanık ve kurnaz insanlar, hareketi alabildiğine istismar etmekte, kaynaklarını çalıp çırpabilmektedirler.

Gülen örgütünün önemli değerlerinden biri de himmettir. Gülen hareketi, himmet kavramını istismar ederek geleneksel anlamından tamamen farklı bir mecraya oturtmuştur. Gülen hareketinde himmet iki şeye işaret etmektedir: Örgüte para toplama mekanizması ve Gülen'in öteki dünyada bağlılarına şefaath ederek onların kurtuluşuna vesile olması. Şakirt, kendisini her şeyiyle hizmete adayarak, harekete ve liderine sadık kalarak himmeti hak eder. Aslında bu tarz bir himmet veya şefaath anlayışı İslam'da yer almaz. Kur'an'ın bize anlattığına göre öteki dünyada herkes kendi eyleminden sorumlu olup, kimse kimseye şefaath etmeyecektir.

Yukarıda ifade edilen dört H'in son halkası hidayete erme aşamasıdır. Gülen örgütüne mensup insanlar, yaptıkları hizmetin ve harekete bağlılığın karşılığında hidayeti bulmayı ve öte dünyada kurtuluşa ermeyi beklemektedir. Şakirt, hizmet ve himmet yoluyla hareketin lideri olan Gülen'in kendisine şefaath etmesini hak etmiş ve arınarak öte dünyadaki hayatını garanti altına almış olur. Gülen örgütüne mensup birinin hidayete ve kurtuluşa ermesinin yolu, gerçekleştirdiği ibadetlerden, hayatına yön veren ahlaki ve insani değerlerden değil, kendini örgütün hizmetine adanmasından geçer.

Kısaca, Gülen hareketinin dini anlayışı, mensuplarının yirmi dört saatine hükmeden totaliter ve sapkın bir karaktere sahiptir. Şakirdin özel yaşantısı diye bir şey söz konusu değildir. Örgüt mensubu özel yaşamında da örgüte hizmet etmek zorundadır. Gülen örgütü, bu yoldan mensubunu sürekli olarak meşgul ederek kendisiyle baş başa kalmasını ve sorgulamasını önlemiş olmaktadır.

Burslardan, Himmetlerden Nitelikli Dolandırıcılığa

Gülen örgütü, dini karakterde bir hareket olmakla birlikte esas itibarıyla rant devşiren bir harekete evrilmiştir. Özellikle son yıllarda örgüt, tümüyle parasal faaliyetlerle özdeşleşen bir karakter kazanmıştır. Gülen örgütü, maddi kaynaklarını, himmet, burs, zekat, sadaka, kurban parası, bağış, yoksullara yardım gibi isimler altında toplar.

Örgütün iki ana gelir kaynağını himmet ile burs paraları oluşturmaktadır. İşadamlarının veya hayırseverlerin örgüte yaptığı yardımların adı himmettir. Örgüt, periyodik biçimde himmet seansları düzenler. Bu seanslara işadamları davet edilir, onlara önce güzel ziyafetler çekilir, ardından bu iş için özel eğitilmiş, güçlü hitabeti olan, insanları ikna kabiliyeti bulunan biri çıkıp, hareketin başta eğitim olmak üzere yurt dışındaki faaliyetlerini mistik ve manevi bir hava içinde takdim eder. Konuşmacı, İslami referansları kullanarak katılımcıları öylesine coşturur ve dolduruşa getirir ki, insanlar ellerinde avuçlarında bulunan her şeyi verme ihtiyacı duyar hale gelir. Ortam hazır hale gelince açık arttırma yöntemiyle himmet seansı başlar. Himmet seansları esnasında herkes ne kadar yardım yapacağını açıkça deklare ederek psikolojik bir baskı ortamı oluşturduğu için, ortam bir bakıma gönüllü veya gönülsüz yoğun rekabetin yaşandığı bir haraç mezat alanına dönüşür.

Himmet seanslarında örgüte tam bağlı olan bazı işadamları “teşvikçi” olarak görev alırlar. Bunlar salonun değişik yerlerine otururlar ve yüksek rakamları taahhüt ederek başkasını gaza getirirler. Bunların teşvikçi olduğunu sadece himmet seansını organize eden örgüt mensupları bilirler. Himmet toplantısına katılan işadamlarının bir kısmı teşvikçiler tarafından oraya getirilirler. Teşvikçiler böylece davet ettikleri arkadaşlarını bir nevi kata kuleye getirerek örgüt adına dolandırmış olurlar.

Himmet toplantıları son derece profesyonel biçimde hazırlanan toplantılardır. Bu toplantılarda bir yandan ortamın sağladığı psikolojik havadan, bir yandan da teşvikçilerin verdiği gazdan hareketle insanlar ellerinde avuçlarında olanları örgüte verme taahhüdünde bulunurlar. Ahmet Keleş, konuşmacı olarak katıldığı bir himmet toplantısı esnasında şöyle bir olay yaşandığını aktarır:

“Herkes o kadar dolduruşa gelmişti ki, insanlar elinde avucunda ne varsa vermeyi taahhüt ediyordu. Adamın biri kalktı ve ‘benim hizmete vereceğim maddi bir varlığım yoktur. Burada beni köle olarak kabul edecek biri varsa benim yerime hizmete yardım etsin, ben de hayatım boyunca ona köle olarak hizmet edeyim’ dedi.”

Himmet toplantılarında işadamlarından taahhüt ettikleri miktar kadar çek veya senet o anda hemen alınır. Daha sonra bu çek veya senedi ödeyemeyen veya ödemekten vazgeçen işadamına karşı en ufak tolerans gösterilmez. Çok sayıda işadamı çek veya senedini ödeyemediği için örgüt tarafından icraya verilmiştir.

Gülen örgütü, zamanla para devşirme işini her tür dini ve ahlaki değer önüne geçirmiştir. Bir bakıma dini değerler para toplamak için bir araç haline gelmiştir. Örgüt, son zamanlarda yardım işini gönüllü bir şey olmaktan çıkar-

mış, bir nevi haraç sistemine dönüştürmüştür. Yardım almak istediği işadamlarına veya işletmelere vergi memurlarını, polisi veya jandarmayı musallat edip onlar üzerinde baskı ve şantaj kurarak yardım etmeye zorlama yoluna gitmiştir.

Örgüt, geliştirdiği hizmeti farklı insanlara pazarlayarak aynı hizmet için çok sayıda insandan para devşirir. Mesela bir okul projesi geliştirdiğinde bir işadaminin okulu yapmasını istemez; bunun yerine, okul parasını işadaminin alarak kendisi yapma yoluna gider. Böylece aynı okul projesi için çok sayıda işadaminin para almış olur.

Gülen örgütü, himmet toplantılarında kullandığı taktikleri kurban parası, burs veya gazete-dergi aboneliği için de kullanır. Örgüt üyeleri, bir kurumda herkesin tanıdığı bazı isimlerin beş altı tane kurban verdiklerini, dört beş tane burs verdiklerini veya çok sayıda gazeteye abone olduklarını fısıltı şeklinde yayarak diğer insanların da birden fazla kurban veya burs vermesini ya da gazete-dergiye abone olmasını sağlama yoluna giderler.

Gülen örgütünün yaygın yardım kalemlerinden birini de burslar oluşturmaktadır. Burs miktarı her yıl standart bir rakam olarak belirlenir. Kendi kurumlarında çalışanların maaşlarından bir burs parası zorunlu olarak kesilir. Daha fazla vermek ise gönüllülüğe bağlıdır. Örgüt, kurumlarında çalışanların dışında selam verdiği herkesten öğrencileri okutmak için burs parası koparır. Bazı işadamları yüzlerce burs verirler. Yukarıda ifade edildiği gibi bazı işadamları baskı ve şantaj sonucunda burs vermek mecburiyetinde kalır.

Gülen örgütü, burs veya himmet adı altında topladığı kaynakları genelde yurt dışındaki hizmetlerde kullandığı iddiasındadır. Türkiye'deki ev ve yurtlarda yürüttüğü faaliyetin benzerini yurt dışında da sürdürmektedir. Yurt dışındaki okullarının büyük bir kısmı devasa miktarlarda kâr sağlarlar. Birçok ülkede okullar kendi kendilerine yettiği gibi büyük boyutlarda kazançlar elde ederler. Dolayısıyla yurt dışı faaliyetler için toplanan paralar da oraya aktarılmaz. Bir okul kurulurken başlangıçta finanse edilir, ancak daha sonra okullar kendi kendilerine yetinir, hatta kâra geçerler. Yurt dışındaki okullarında bazı zeki, yoksul veya üst sınıf ailelerin çocuklarının elinden tutarlar. Ancak yurt içinde olduğu gibi bunu da belli amaçlara yönelik olarak yaparlar.

Gülen örgütünün yardımlaşma faaliyetinin esas amacı da insanlardan para devşirmektir. Tanıdığım kadarıyla Gülen hareketinin yoksullara yardım etmek, onlarla yardımlaşma davranışı içinde bulunmak diye bir derdi yoktur. Zira Gülen hareketinde, acıma, merhamet, şefkat, yardımlaşma, paylaşma gibi insani değerler söz konusu değildir. O zaman Gülen örgütü "neden Kim-

se Yok mu derneğini kurdu ve bunun üzerinden yardım faaliyetleri yürütme-ye çalıştı?” diye sorulabilir. Örgüt, burs ve himmet olayında olduğu gibi bu dernek üzerinden de hayırseverlerden bağışlar toplar, ancak bu bağışların küçük bir kısmını amacı doğrultusunda kullanır. Geriye kalan kaynakları başka alanlara transfer eder veya hareketin servetine katar. Kısaca, Gülen hareketi, önüne çıkan her şeyi belli amaca doğru sürükleyen bir tsunamiye benzer. Yardımlaşma çalışmalarını da bu amaç doğrultusunda kullanmaktadır.

Gülen örgütü, topladığı devasa paraları esas olarak nerede ve ne amaçla kullanıyor? Bunun tek bir cevabı vardır: İktidar mücadelesinde. Örgüt, ülkeyi ve dünyayı iktidar mücadelesine hazır hale getirmek için para kaynaklarını çok hoyrat biçimde kullanır. Kaynakları bu amaçla kullanma yollarından biri bulunduğu yerlerdeki partileri ve adayları destekleyerek onların sevgisini ve sempatisini kazanmaktır. Gülen örgütü, herhangi bir düşünceyi veya ideolojiyi desteklemez; değişik ideolojileri savunan partilere veya adaylara maddi destek sağlayarak iktidara kim gelirse gelsin onun desteğini sağlamaya çalışır. Bunu hem Türkiye’de hem de Türkiye üzerinde nüfuz kullanabilen Amerika gibi ülkelerde yapar.

Gülen örgütü, benzer bir “tavlama” stratejisini dışarıdaki ve Türkiye’deki aydınlar düzeyinde de yapar. Başta Abant Platformu olmak üzere, değişik vesilelerle farklı kesimlerden aydınları bir araya getirip etkinlikler düzenlemesinin esas amacı, bir gün girişeceği iktidar mücadelesinde aydınların sempatisini ve desteğini kazanmaktır. Gülen örgütü, kendisine hizmet edecek sosyalist, liberal, muhafazakâr veya İslamcı karakterde aydınları himaye eder ve onları değişik yollarla besleyerek kendisine hizmet edecek hale getirir. 17-25 Aralık sürecinden sonra bazı aydınların ve sivil toplum hareketlerinin hükümete karşı Gülen örgütünün yanında yer alması ve ona destek vermesi bununla açıklanabilir.

Örgütün Yurt Dışı Bağlantıları ve Faaliyetleri

Gülen örgütü, yurt dışı faaliyetlerine Sovyet blokunun yıkılışını takip eden yıllarda Türk cumhuriyetlerinde kurduğu okullarla başlamıştır. Bu faaliyet alanının başarılı oluşunu takiben bu faaliyet başka ülkelere de taşınmaya başladı. Gülen örgütü, zamanla 160 kadar ülkede örgütlenerek eğitim faaliyeti yürütecek duruma geldi. Bu ülkelerin çoğunda sadece eğitim faaliyeti yürütmekle kalmıyor; aynı zamanda dernek veya vakıf gibi kuruluşlar üzerinden lobi çalışmaları yürütmekte ve iktisadi faaliyetlerde bulunmaktadır.

Gülen örgütü, yurt dışındaki faaliyetlerini CIA ve MOSAD gibi istihbarat ağlarının yanı sıra, Amerikan ve Yahudi işadamları üzerinden yaygınlaştırmaktadır. Gülen örgütü, Yahudi işadamlarının desteğini almak için her tür fırsatı değerlendirerek İsrail ile yakınlaşmaya çalışır. Güleciler, Türkiye'nin İsrail ile yaşadığı kriz dönemlerinde hükümetle aynı çizgide olmadıklarını göstermek için olmadık şeyler yaptılar. Mesela İsrail'in 2002 yılındaki Filistin ablukasını esnasında Türkiye'de İsrail'e karşı büyük bir öfke söz konusuydu. Filistin halkının ve Arafat'ın aylarca İsrail jetlerinin bombardımanı altında kalması, binlerce çocuk ve kadının havadan vahşi bir şekilde bombalanarak öldürülmesi karşısında sadece Türkiye'de değil, dünyanın birçok yerinde İsrail'e karşı büyük bir öfke ve infial söz konusuydu.

Türkiye'de İsrail'in zulmüne karşı öfke seli alıp başını gittiği bir süreçte Gülen örgütü İsrail Büyükelçisini Fatih Üniversitesi'ne davet ederek kendisine bir konferans verdirdi. Bu konferans sürecinde İsrail polisi insan gururunun asla kabul etmeyeceği bir muameleyi tüm kurum mensuplarına karşı sergiledi. Olay kısaca şöyledi: İsrail polisi konferanstan saatler önce üniversiteye gelerek konferansın verileceği binadaki tüm ofisleri ve sınıfları boşalttı. Konferansın verileceği amfi, bölüm başkanlıklarının, ofislerin ve dersliklerin bulunduğu bir fakülte binasıydı. Binadaki tüm ofisler, laboratuvarlar, sınıflar, amfiler, köpekler eşliğinde didik didik arandı. Konferans saati geldiğinde İsrail polisi binanın girişinde durarak konferans salonuna gelenleri tek tek arayarak içeri aldı. İsrail polisinin bu tutumu, bir kurum veya kişi açısından asla kabul edilemeyecek derecede gurur kırıcıydı. Gülen örgütü, İsrail Büyükelçiliğine ve güvenlik görevlilerine bu imkanı sunarak İsrail'e ve Yahudi işadamlarına yaranmaya çalıştı. Güleciler, benzer bir operasyonu 2008 yılındaki Gazze saldırısı esnasında da sergilediler. Daha saldırının dumana tüterken ve Türkiye'de İsrail'e karşı büyük bir infial yaşanırken İsrail konsolosunu alelacele üniversiteye davet ederek benzer biçimde kendisine konferans verdirdiler.

Gülen örgütü, İsrail'in Filistin halkına karşı giriştiği katliamı her defasında kendisi için fırsata çeviriyor. Tüm dünyanın reaksiyon gösterdiği ve İsrail'e karşı tavır aldığı bu tür süreçlerde örgüt hemen harekete geçerek İsrail'in yanında olduğu mesajını vererek onun desteğini arkasına almaya çalışır. Benzer bir durumu Amerika için de yapmaktadır. Amerikan Konsolosluğu zaman zaman bazı akademisyenleri ve bilim insanlarını Türkiye'ye davet ederek onlara konferanslar veririr. Bu tür konferansların ilk verildiği kurumlardan birisi Gülen örgütünün üniversiteleri olur.

Gülen örgütünün yatırım yaptığı alanlardan biri de yabancı heyetlerin Türkiye'ye getirilmesi faaliyetidir. Gülen örgütü, yıllarca dünyanın neredeyse her ülkesinden ortalama otuzar, kırkar, ellışer kişiden oluşan heyetleri getirip Türkiye'de ağırlamıştır. Sivil toplum örgütü temsilcileri, din adamları, kanaat önderleri, siyasetçiler, medya mensupları, bürokratlar, işadamları gibi farklı mesleklerden lider konumunda kişileri bir araya getirip bunları heyetler halinde Türkiye'ye getirip, burada belirlenen standart bir pakete tabi tutarak ağırlarlar. Bu bağlamda gelen heyetler Antalya, Kapadokya, İzmir ve Ankara gibi illerde bir hafta boyunca beş yıldızlı otellerde ağırlanır, son olarak da İstanbul'da yapılan teşrifatla memleketlerine yolcu edilir. Son yapılan veda toplantısına işadamları çağrılır, bu toplantıda duygusal bir ortam oluşturulur, konuklar sahneye çıkarılarak değerli hediyeler verilir. Bu hava içinde büyülenmiş olan konuklar bu hareketin ne denli önemli olduğunu, dünya barışına hizmet eden ne denli güzel hizmetler yürüttüğünü abartılı ifadelerle dile getirirler. Tüm bunlar, örgüte ait televizyonların kameraları karşısında olup biter. Yapılan kayıtlar daha sonra himmet seanslarında veya işadamları toplantılarında izletilerek onlardan yardım alınır.

Bu şekilde binlerce heyet Gülen örgütü tarafından Türkiye'de ağırlanmıştır. Amerika'dan gelen 40 kişilik bir heyetin ortalama maliyeti 300-400 bin TL civarında olduğunu tahmin ettiğinizde örgütün bu faaliyet alanı için ne denli büyük paralar harcadığı daha iyi anlaşılabilir olacaktır.

Örgüt, bu heyetler üzerinden kendi reklamını yapar, ılımlı İslam'ın yüzünü temsil eden bir hareket olduğu mesajını vererek onların sevgi ve sempatisini kazanmaya çalışır. Gülen örgütü bu yoldan bir taşla iki kuş vurmuş olur: Bir yandan heyetler üzerinden örgütün kendi ülkelerindeki faaliyetlerinin önünü açmasını sağlar; bir yandan da örgütün Türkiye'de girişeceği bir iktidar mücadelesinde, karar mekanizmasındaki insanların desteğini arkasına almaya çalışır. 15 Temmuz darbe girişiminde Türkiye'ye dünya kamuoyundan, siyaset veya medya dünyasından doğru düzgün destek gelmeyişinin arkasında örgütün buralara yaptığı yatırımın önemli bir payı vardır. Batı medyası veya siyasetçileri, Gülen örgütünü Batı'nın çıkarlarıyla paralel çalışan ılımlı karakterde bir hareket olarak gördükleri için onun yanında yer almıştır ve almaya devam etmektedir.

Örgütle Mücadele: Kazanılmış Düşman İyi Bir Dost Olabilir!

Fetullahçı Terör Örgütü'nün Türkiye'nin gündeminden çıkması, tamamen yok edilmesi veya tasfiye edilmesi şarttır!.. Ama unutmayalım ki, bu hareket Türkiye'de kök bulmuş olmakla birlikte bugün için Türkiye merkezli olmak-

tan çıkmıştır. Hareket, dünyanın tamamına yakın ülkesinde örgütlenmiş olup Amerikan merkezli bir hareket haline gelmiştir. Örgüt, 17-25 Aralık sürecinden sonra, “Türkiye’nin, sadece şubelerinden biri olduğu, gerekirse burayı gözden çıkarabileceği” düşüncesini üyelerine telkin etti. Muhtemelen 15 Temmuz kalkışmasından sonra bu düşüncüyü üyelerine daha fazla telkin etmekte ve bağlılarını buna inandırmaktadır.

Gülen örgütü, üyelerini daima “beklenen gün” ümidi üzerinden motive etmekte ve morallerini canlı tutmaktadır. Yaşadığı her yol kazasından sonra, yeni bir beklenen gün ümidini uyandırarak örgüt üyelerinin bağlılığını sürdürmeye çalışmaktadır. 17-25 Aralık sürecinin yanında, büyük hezimet ve hayal kırıklığı yaşadıkları 15 Temmuz kalkışması sonrasında Türkiye’de yaşama alanı daralan örgüt üyeleri, beklenen gün motivasyonu ile başka ülkelere dağılacaklardır. Oralara iltica ederek veya örgütün bulduğu işlerde çalışarak dışarıda Türkiye aleyhine faaliyet yürüten güçlü bir diaspora oluşturacaklardır. Darbeden yara almış, Türkiye’deki itibar ve güvenini tümüyle kaybetmiş olan Gülen örgütü, bundan sonraki süreçte elemanlarını yurt dışında militanlaştırarak Türkiye üzerine salacaktır. Türkiye, önümüzdeki yıllarda sıradan bir diaspora ile karşı karşıya kalmayacaktır; adeta yaralı bir çakallar sürüsünün her tür yalan, iftira ve propagandasıyla mücadele etmek zorunda kalacaktır.

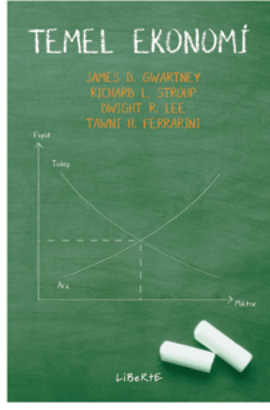
Örgütün çözülmesinde ve dönüştürülmesinde “zihinsel arındırma” süreci etkin bir yöntem olabilir. Suça bulaşmamış üyelerle sempatizanlar, küçük gruplar halinde ilahiyatçılardan, sosyologlardan, psikologlardan ve siyaset bilimcilerinden oluşan profesyonel uzmanlar tarafından köklü ve belki de uzun süren eğitime tabi tutulmalıdır! İlahiyatçılar, İslam’ın esas öğretisini öğreterek, psikologlar bunların psikolojik dünyalarına inerek, sosyologlar hareketin sosyolojik sonuçlarına dikkat çekerek, siyaset bilimciler bu örgütün uluslararası güç dengelerinde Türkiye aleyhine oynadığı rolü ortaya koyarak örgüt üyelerinin yıkanan beynini rehabilite edebilirler. Bu yoldan Gülen ideolojisinden arındırılan örgüt üyeleri, belli bir süre gözlem altında tutulmak şartıyla yeniden görevlerine döndürülerek kazanılabilir.

Bu söylediklerimiz gayet tabii ki suça bulaşmamış olan örgüt üyeleri için geçerlidir. 15 Temmuz kalkışması, Gülen hareketinin yabancı servislere ve ülkelere hizmet eden küresel terörist bir örgüt olduğunu bariz biçimde ortaya koymuştur. Bu tarihten sonra örgütle bağlantısını sürdürenler doğal olarak terörist bir yapının içinde yer almış olurlar. Bu bağlamda her tür maddi destek ya da örgütü aklamaya dönük manevralar ona yardım ve yataklık anlamına gelir. Bu tür örgüt üyelerinin terörist muamelesi görerek cezalandırılması kaçınılmazdır. Ancak 15 Temmuz sürecine kadar devlete, hükümete

veya sisteme açılan savaşta yer almamış, kısaca bir militan haline gelmemiş olan örgüt üyelerine veya sempatanlarına farklı muamele edilerek bunları kazanma yoluna gidilmelidir. Bunları çaresiz bırakarak örgütün kucağına itmektense, kazanmak daha akıllıca bir mücadele yöntemi olabilir.

Böyle bir yöntem, hem örgütün içeriden çökmesine ve çözülmesine katkı sağlayacaktır; hem de çok sayıda yetişmiş beyin gücünün kaybedilmesini önlemiş olacaktır. Bu tür yöntemler aynı zamanda daha insandır. Türkiye’de değişik iktidarlar, kırk yılı aşkın bir süredir yetişen çok önemli bir beyin tabakasını, sırtını sıvazladıkları bir örgütün kucağına ittiler; bunun sonucunda dünya kadar insan hipnoz olmuş biçimde bu örgüte teslim olmuş durumdadır. Örgütle mücadeleyi, beyin tutulmasına yakalanmış örgüt üyelerinin ailelerini cezalandırmak suretiyle götürmek stratejik olarak yanlış olduğu gibi, insani açıdan da adil bir yaklaşım değildir.

Kısaca, “kazanılmış düşmandan iyi bir dost elde edilebilir” ilkesiyle hareket edilmeli ve bu bilinçle suça bulaşmamış örgüt üyelerinin ve sempatanlarının kazanılması yoluna gidilmelidir! Büyük davalara hizmet edenlerin bir zamanlar bu davaların azılı düşmanları olduklarını unutmamak gerekir. Bunun hem kendi tarihimizden, hem de başka toplumların tarihinden çok sayıda örnekleri vardır. Gülen örgütü gibi sinsi ve şeytani bir yapıyla en etkin mücadele, bu yapıyı içeriden çökertmekten geçer. İçeriye açılan kapının ilk katmanı ise örgüte teslim olmuş beyinlerdir. Beyinleri kazanmak, cezalandırıp örgütün kucağına itmekten daha etkin bir yöntem olabilir!..

Temel Ekonomi

JAMES D. GWARTNEY, RICHARD L. STROUP,
DWIGHT R. LEE, TAWNI H. FERRARINI

Çeviren: Ahmet Uzun

James Gwartney, Richard L. Stroup, Dwight R. Lee ve Tawni H. Ferrarini hayatta olan dört önemli ekonomisttir. Bu kitapta onlar bize ekonomik anlayışın, günümüz toplumlarının hayatlarında niçin temel bir işleve sahip olduğunu anlatırlar. Ekonomik süreçler, insanların kendilerine ve yaşadıkları topluma karşı sorumluluklarını geliştirmelerine katkı sağlar. Yazarlar arz-talep, mülkiyet, ticaret ve diğer meselelerdeki temel ilkeleri, oldukça güçlü ve açık bir dille, teknik ve imalı anlatımdan kaçınarak açıklığa kavuşturmuştur.

Temel Ekonomi serbest ticaretin, vergilerin ve kamu harcamalarının hayatımızdaki yerini, niçin bu şekilde olduğunu, bireylerin ve toplumların gelişimine etkilerini sade bir anlatımla ortaya koyar.

Kitabın İncelediği Sorular:

- Vergilerin faydası, zararından daha mı fazladır?
- Sermayeyi yeniden paylaşmanın ekonomi üzerindeki etkileri nelerdir?
  - Bu paylaşım kimler ve nasıl dahil edilecek?
    - Ekonomide devletin rolü nedir?
    - Ekonomik düzen nasıl yürümektedir?

Ekonomi hakkında bilinmesi gereken temel şeyleri öğrenmek isteyen okuyucu ve öğrenciler için en uygun kitabın bu olduğundan hiç şüpheleniz olmasın.

250 sayfa / 13x19 cm / 6. Baskı, Haziran 2016 / 978-605-9823-10-4 / ₺ 18

 facebook.com/liberte.yayinlari

 twitter.com/#!/liberteyayinevi

 pinterest.com/liberteyayinevi

 goodreads: liberteyayingrubu

LiBeRtE
liberteyayinlari